

VICTOR CONSTANTIN MĂRUȚOIU

AL TREILEA MUNTE

Prefață de
PAUL ARETZU

Cluj-Napoca, 2018

CUPRINS

Un lirism autoreflexiv (Prefață de Paul Aretzu).....	5
Casa cu fluturi	11
Centenar	12
Rugăciune	13
100 de ani	14
Solstiții de rouă	15
Arhipelagul cu păsări-necuvinte	16
Visul copilului de miazăzi	17
Tăcere nocturnă.....	18
Șapte urme	19
Ambră.....	20
Manuscris.....	21
Apocalipsă	22
Inscripție în amurg	23
Deșert nocturn.....	24
Pelerinii	25
Ceruri adumbrite	26
Puntea de lumină.....	27
Fărâme de lună.....	28
Cenușa vântului	29
Samaramas.....	30
Cresc pâinile pe prispa îngerilor.....	31
Cuvântul își despletea lumina	32
Atingerea tăcerii.....	33
Salcâmul înfrunzește păsări	34

Ținutul semințelor de mări	35
Umbre stelare	36
Am pășit pe cărarea strămoșilor mei	37
Dimineață de iunie	38
Cartea frunzelor	39
Umbra bătrânului prusac	40
Șoapte marine.....	41
Pelerinii timpului.....	42
Poem cu greieri	43
Pecete albastră	44
Respirația lunii	45
Anotimp	46
În apropierea Cracoviei.....	47
Pergament.....	48
Nopti rare.....	49
Înserare la Roma	50
Timp cernut	51
Copilăria din Vest.....	52
Scrisori pentru orașul cu îngeri.....	53
Al treilea ceas	54
Dimineața îngerului	56
Bunicii sunt umbre tăcute ale pașilor mei	57
Un înger întrupat	58
Strada Trandafirilor nr. 1	59
Joc monocrom.....	60
Apus la Kotor	61
Dansul zimbrului alb.....	62
Timp ceruit de îngeri.....	63
Psalm	64
Epicleză	65
Noapte la Nicula	66
Rugăciune la Caraiman.....	67

Noapte la Mănăstirea Caraiman	68
La Mănăstirea Sinaia	69
Timp cernut la Rohia	70
Rugăciune la Rohia	71
Se întorc monahii la Rohia	72
Exorcism la Mănăstirea Ostrog	73
Apus la Mănăstirea Rakovica	74
Timp de înserare la Mănăstirea Lelici	75
Psalmii înserării la Mănăstirea Celie	76
Mănăstirea Prijepolje și Îngerul Alb	77
Anotimp arzând la Mănăstirea Moraca	78
Timp irizat la Mănăstirea Daçbabe	79
Rodire la Mănăstirea Cetinje	80
Nocturne la Mănăstirea Crna Reka	81
Tămâieri la Mănăstirea Studenica	82
Mănăstirea Ravanica	83
Al treilea munte	84

CASA CU FLUTURI

în casa strămoșilor mei
a intrat
un fluture alb
zborul său
urare de bun venit
a ademenit alți fluturi
– casa s-a umplut de fluturi multicolori –

atingerea fluturelui alb
pe umeri
așezându-se
semăna cu
îmbrățișarea bunicilor
privirea sa
o adiere a celor
ce pășesc în legendă
m-a învăluit
ca sărutarea de pe frunte
a unchiului

CENTENAR

*Străbunului Ilie Voina,
cel ce a atins Steagul Marii Uniri*

pășeam pe treptele
Catedralei
din Timișoara
pe lângă piața
înveșmântată în tricolor
pe care strămoșul Ilie Voina
își îndrepta murgul
în ziua celor șapte
tărâmurii unite
în aceeași privire
ce a aprins
un veac de lumină

RUGĂCIUNE

Tu ești sfera
Iubirii
Doamne
ca o pâine
împărțită
între îngeri și oameni
oameni și îngeri
ca doi frați
precum frații cei buni
ai aceluiași
Tată

100 DE ANI

în cimitirul din Pustă
la mormântul bunilor mei
am deschis candela
strămoșilor
de un roșu aprins de maci
dinăuntru m-a privit
un greiere
la marginea punții
dintre două emisfere
străjuite de îngeri
l-am poftit să plece
ochii lui deschideau anotimpuri
demult apuse
cu un ultim cânt
a sărit în iarbă

la poarta casei părintești
mă aștepta
l-am invitat
pentru o poveste
cu străbunii
care au atins tricolorul Marii Uniri

SOLSTIȚII DE ROUĂ

solstiții de rouă
prin nopți
neumblate
ademenesc piatră și cremene

ca un zid
se adună
penumbrele
în amurg

amnarul păstrează
semnul
trecerii Tale
Doamne

ARHIPELAGUL CU PĂSĂRI-NECUVINTE

călătorul din Vest
rescrie
pergamentul cu șapte
peceți
în vremea
plopilor tineri
din arhipelagul
cu păsări-necuvinte

VISUL COPILULUI DE MIAZĂZI

Prietenului meu din copilărie, Răzvan

ne roteam privirile
ca-ntr-un carusel
printre oleandri în floare
pașii tăi
crestau trepte
în lutul din curtea casei
prin care ne căutam
tristețile noastre
pierdute
de la un meridian la altul
timpul poemelor noastre
nescrise
e străjerul
dintr-un joc de șah
medieval
în cafeneaua de la marginea mării
ne-au reîntâlnit uitările
lăsate pe prispa
cu cești
și ninsori
ale unui anotimp
din visul
copilului de miazăzi

TĂCERE NOCTURNĂ

prin galerii uitate
de vreme
ne pierdem
pe rând
ca pe un culoar
între mine și
tine

ne atingem tăcerile
ca pe o cenușă
a unui timp
în care
pășeam
împreună

ȘAPTE URME

glasuri
clădesc
drumul spre tine
ca pe o arcă
a amintirilor

vocile noastre
iscodesc
ținuturi cu nopți
în care ne-am întâlnit
umbră lângă umbră

AMBRĂ

singură
prin văi pierdute
tăcerea
înlănțuie
trupul lunii
ca pe o îmbrățișare
purtată
pe aripi eterice

în schitul din mină
pelerinul
țese
uitarea